

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobců **1) Z. A.**, nar. ..., státní příslušnost ..., **2) nezl. Z. D.**, nar. ..., státní příslušnost ..., zastoupeného žalobkyní 1), jako zákonnou zástupkyní, oba zastoupeni Mgr. Pavlínou Zámečnickovou, advokátkou se sídlem AK v Brně, Příkop 8, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 8. 2013, č. j. ...

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d ň ě n í :

Rozhodnutím Ministerstva vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky ze dne 1. 8. 2013, č. j.: ... bylo rozhodnuto tak, že mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14 a) a § 14 b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů se žalobcům 1) a 2) neuděluje.

Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně 1) jménem svým i jménem svého nezletilého syna podala žalobu, když uvedla, že tímto rozhodnutím byli oba zkráceni na svých právech přímo i v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jejich práva nebo povinnosti. Cítí se být oba postupem žalovaného zkráceni na svých právech takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí. Žalovaný nepostupoval tak, aby byla chráněna práva a oprávněné zájmy žalobců, prováděl dokazování, kterým nedošlo ke zjištění skutečného stavu věci, a naopak ho vedl směrem, aby žádosti žalobců nebylo vyhověno. Takový

postup je zcela v rozporu s ust. § 2 odst. 1 a 3, § 3, § 4 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

Žalovaný ve správním řízení taktéž postupoval v rozporu s ust. § 50 odst. 2 správního řádu, když si neopatřil pro vydání rozhodnutí odpovídající a dostatečné podklady a nevyšel ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Jak vyplývá z provedeného dokazování, v řízení před žalovaným žalobcové měli v zemi svého původu značné problémy s rodinou manžela první žalobkyně a otce druhého žalobce, žalobcové se cítili být v neustálém ohrožení ze strany rodiny otce, která po nich stále chtěla peníze s tím, že pokud je nedostanou, fyzicky napadnou dítě, tedy druhého žalobce.

Správní orgán při svém rozhodování dostatečným způsobem nepřihlédl k výše uvedeným okolnostem. Vůbec se nevypořádal ze skutečností, že je žalobkyně 1) těhotná ani s tvrzením žalobkyně 1), že jak ona, tak i její syn trpí psychickými problémy způsobenými pobytem ve vězení v Maďarsku.

Žalobcové mají za to, že důvody, které vedli žalobce k opuštění země jejich původu a důvody, pro které je nemožný návrat žalobců zpět do jejich vlasti, jsou důvody pro udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona č. 325/1999 Sb.

Mají dále za to, že v jejich případě jsou splněny i zákonné podmínky pro udělení doplňkové ochrany podle § 14 a) odst. 2 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb.

Navrhovali proto, aby krajský soud vydal rozsudek, jímž napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 8. 2013 zruší a věc vrátí tomuto orgánu k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobkyně 1) sdělila, že se synem opustili vlast z důvodu problémů se soukromými osobami – rodinou manžela a osob, které požadovaly splacení dluhů, které nadělala manželova rodina. Dle názoru žalovaného správní orgán zcela náležitě odůvodnil, proč v uvedených důvodech nelze shledat naplnění podmínek pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany. Jak správní orgán mimo jiné konstatoval, jednání uvedených osob nelze považovat za pronásledování, a to jednak s ohledem na nízkou intenzitu potíží žalobkyně a rovněž pro absenci azylově relevantních pohnutek jednání soukromých osob. V podrobnostech pak odkázal žalovaný na odůvodnění napadeného rozhodnutí a podotkl, že v souvislosti s tímto závěrem jmenovaná ani nevznesla žádné konkrétní námitky. Skutečnost, že je jmenovaná těhotná, nebyla a ani nemůže být důvodem pro udělení mezinárodní ochrany. Žalobkyně 1) navíc uvedla, že v souvislosti s těhotenstvím nemá žádné problémy. Co se týče psychických problémů žalobkyně a jejího syna jako následku jejich pobytu ve vězení v Maďarsku, jmenovaná nepředložila v tomto směru žádnou lékařskou zprávu, uvedla, že psychologa ani psychiatra ani ona ani její syn nenavštívili.

Žalovaný pak uvedl, že pokud žalobkyně a její syn chtějí žít v ČR s manželem, resp. otcem, budou se muset podrobit režimu jiného zákona, který pobyt cizinců na území ČR upravuje. Rozsudek NSS v Brně č. j. 7Azs 187/2004 ze dne 24. 2. 2005 mj. uvádí, že

„Azylové řízení je prostředkem poskytnutí ochrany těm příslušníkům cizích států, kteří jsou na území státu původu vystaveni pronásledování ve smyslu tohoto zákona, nebo kteří mají odůvodněný strach z takového pronásledování. Je patrné, že zákonodárce nekonstruoval toto řízení jako prostředek k legalizaci pobytu na území ČR či jako možnost získat zde pracovní povolení. Jestliže tedy stěžovatel žádá o legalizaci pobytu v ČR, bude se muset podrobit režimu jiného zákona, a to bez ohledu na „složitost mechanismů“, které tento upravuje“.

Žalovaný správní orgán sdělil, že v řízení o udělení mezinárodní ochrany v případě žalobkyně a jejího syna vycházel z řádně zjištěného stavu věci, postupoval v souladu se zákony a jinými právními předpisy a svědomitě a zodpovědně se zabýval danou věcí. Po provedeném řízení však dospěl k jednoznačnému závěru, že jmenovaní nesplňují podmínky pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany. Proto navrhoval, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Z žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 23. 11. 2012 i z pohovoru provedeném s žalobkyní 1) dne 8. 7. 2013 bylo zjištěno, že žalobcové jsou Kosovské národnosti i státní příslušnosti. Žalobkyně 1) je vdaná, vyznává islám, není ani nikdy nebyla členkou žádné politické strany ani jiné organizace. Její rodiče i sourozenci žijí v ..., v ČR žije na základě uděleného trvalého pobytu její manžel F. Z. Sdělila, že do roku 2006 žila v ..., v obci ..., v roce 2006 se přestěhovala do obce ..., rovněž v 17. 5. 2012 navštívila ..., kde si chtěla vyřídit české vízum, její žádost byla odmítnuta. V .. žila do poloviny září 2012, poté ... opustila. K důvodům svého odjezdu z vlasti uvedla, že tam měla problémy s rodinou svého manžela. Zejména s jeho strýcem, který je psychopat. Urážel ji také její švagr, který hodně pil, neměl peníze a dělal žalobkyni 1) problémy. Manželova rodina nechťela dovolit, aby žalobkyně 1) pracovala, často jí brali syna, který musí dle tradice v ... zůstat s rodinou. Rodina manžela měla také dluhy a chtěla po manželovi žalobkyně 1), aby je platil. Šlo o částku Žalobkyně 1) se chtěla i se synem dostat do ČR, nebyla ale schopna si vyřídit víza. Vycestovala proto s kamarádem svého manželem osobním autem do ... a tam byla z důvodu ilegálního pobytu uvězněna. Po propuštění cestovala autobusem do ..., tam spolu se synem ilegálně žili u strýce a poté odjeli do ČR. Jako důvod své žádosti o mezinárodní ochranu uvedla, že chce žít spolu s manželem a synem v ČR, chce tu mít pro syna normální, klidný život. ČR je pro ni cílovým státem. V roce 2012 v... proti ní bylo vedeno trestní stíhání za ilegální vstup a byla ve vězení. Do ... se nechce vrátit, v žádném případě tam již nechce žít.

Ke svému životu vuvedla, že v roce 2007 ukončila střední školu a poté se provdala. Manželství uzavřela 3. 10. 2011 v Když se provdala, byl její manžel v ... v době narození syna již v ... nebyl, odjel do ČR. Po dobu manželova pobytu mimo ...měla žadatelka potíže s jeho rodinou. Bála se vyjít na společný dvorek, zamykala se doma. Měla problémy hlavně se strýcem svého manžela a také se švagrem. Když byl švagr opilý, pokoušel se bít jejího syna a ona mu proto dávala peníze. Rodina manžela měla hodně dluhů, půjčovali si peníze na alkohol a žalobkyně 1) měla potíže s věřiteli, protože příbuzní si půjčovali na jméno jejího manžela. Věřitelé ji jednou také navštívili doma a manželova matka poté žalobkyni podezřívala z nevěry. Věřitelé rovněž navštěvovali bratra žalobkyně 1), který bydlí společně s jejich rodiči. Uvedla, že její manžel dojížděl od roku 2004 za prací do ČR, potíže začaly po jeho odjezdu, tchýně ji slovně napadala a toto vše otec žalobkyně nesl velmi špatně. Chtěl, aby se žalobkyně rozvedla. Tato však chtěla jednak žít se svým manželem a navíc by podle zvykového práva mohla přijít o syna. Podle zákona by o dítě nepřišla, ale v oblasti, kde

žila, je zvykové právo silnější než platné zákony. Postavení ženy v její zemi není rovnoprávné a dokonce i její rodina považuje jejího syna za dítě jejího manžela, nikoliv za jejich vlastní. Kdyby se žalobkyně rozvedla a přenechala dítě tchýni, rodina žalobkyně by ji přijala zpět, ale ne s dítětem. Se svými potížemi s rodinou manžela se na policii nikdy neobracela, protože tím by se její potíže ještě zhoršily. Svoji situaci řešila snahou odjet do ČR. Žádala o české vízum, neměla ale potřebnou finanční hotovost a proto se rozhodla k nelegálnímu odjezdu z vlasti, který naplánovali spolu s manželem pár dní před odjezdem, při jednom z pobytů manžela, v ... o víkend. Z ... vycestovala spolu se synem, strýcem svého manžela a převaděčem, který byl řidičem osobního automobilu. Cestovali přes ... a odtud nelegálně do ... V ... byla žadatelka spolu se synem zadržena a na měsíc byla uvězněna. Po propuštění se měla dostavit pro výjezdní vízum, cestou ale nasedla do autobusu a odjela do Tam pobyla asi měsíc u svého strýce a poté vycestovali se synem ilegálně do ČR. Uvedla, že hlavní příčinou jejího odjezdu z... je snaha žít spolu s manželem, chtěla však žít v ČR legálně, její problémy s rodinou manžela se však vyostřily natolik, že odcestovala nakonec ilegálně. O mezinárodní ochranu žádá, protože chce získat doklady a jinou cestu nezná. V případě návratu do vlasti se obává rodinných příslušníků ze strany manželovi rodiny. V současné době jsou její potíže ještě větší, protože by jí nepřijala ani její vlastní rodina, domnívají se, že v zahraničí nevedla slušný život, myslí si, že když je zde svoboda, žije si každý s kým chce. Žádné problémy se státními orgány ve své vlasti nikdy neměla. Dále sdělila, že jak ona, tak syn prožili v ... vězení stres, nikdy však psychologa ani psychiatra nenavštívili. Usiluje o legální pobyt v ČR a sloučení rodiny se svým manželem a otcem syna.

S žalobkyní byl pak proveden ještě doplňující rozhovor, oba rozhovory byly provedeny za přítomnosti tlumočnicka z albánského jazyka. U tohoto pohovoru žalobkyně 1) sdělila, že její situaci se nijak nezměnila, odmítá svůj návrat do ..., protože tam měla problémy s rodinou manžela a se sousedy, kdyby se chtěla vrátit, musela by se rozvést a v případě návratu k její rodině by jí rodina manžela odebrala syna. Dále pak sdělila, že se provdala 1. 9. 2008 a sňatek uzavřela podle ... zvyklostí, protože její manžel byl v ČR ženatý. Poté se rozvedl a oficiálně se vzali 3. 10. 2011. V době, kdy se žalobkyně 1) nastěhovala k rodině manžela, byl její manžel oficiálně ženatý, se ženou ale nežil. Manžel žalobkyně má trvalý pobyt v ČR, žije zde již asi 8 let a za jeho pobytu v ČR, s nímž žalobkyně 1) komunikovala telefonicky a přes internet. Každých 5 až 8 měsíců manžel rodinu v ... navštěvoval. Naposledy byl doma začátkem července roku 2012, tehdy společně strávili dovolenou v ..., následně manžel vycestoval zpět do ČR a ona ho následovala. O potížích žalobkyně 1) se svou rodinou manžel věděl. Vždycky, když přijel, uhradil dluhy, ty ale neustále narůstaly, protože bratři manžela a jeho matka si na jeho jméno brali další půjčky. Peníze si rodina manžela půjčovala od sousedů, těm však vždy žalobkyně řekla, že ona peníze nemá a dala jim kontakt na manžela. Žalobkyně 1) si nepůjčovala, manžel ji zabezpečoval, peníze ji posílal. Problémy s rodinou měla žalobkyně 1) i v době manželovi přítomnosti, přestěhování se spolu s manželem v rámci ... by pro ni nebylo řešením, domnívá se, že by měla stále problémy, a to i s manželem. V současné době s rodinou manžela nekomunikuje, komunikuje pouze se svou původní rodinou. Sdělila v pohovoru, že je těhotná, je v 5. měsíci těhotenství a zatím nemá žádné problémy. Uvedla ke svému zdravotnímu stavu, že ona i syn jsou zdraví.

Dále sdělila, že matka jejího manžela ani bratr, který hodně konzumoval alkohol, nepracovali s celou i širší rodinu v podstatě živil její manžel a také splácel dluhy své rodiny.

Z připojeného správního spisu soud zjistil, že při vydání rozhodnutí vycházel žalovaný ze skutečností, které uvedla sama žalobkyně v žádosti o udělení mezinárodní ochrany a ve dvou pohovorech, které s ní byly v průběhu správního řízení provedeny, tedy ze skutečností, které sdělila správnímu orgánu sama žalobkyně 1) a dále pak ještě zajistil informace o ..., kdy měl Zprávu o pokroku, Evropská komise, ... za rok 2012, a dále vyšel ze Zprávy MZ USA o dodržování lidských práv v ...za rok 2012 z 19. 4. 2013.

S těmito zprávami byla žalobkyně 1) rovněž seznámena.

Ve věci proběhlo dne 29. 1. 2014 jednání před Krajským soudem v Brně, žalobkyně ani právní zástupkyně se jednání nezúčastnila. Na podané žalobě i důvodech uvedených v žalobě však trvala.

Posouzení věci krajským soudem v Brně.

V řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s.ř.s., přezkoumává soud napadené výroky rozhodnutí správního orgánu v mezích žalobních bodů a z těch hledisek, které žalobce v podané žalobě uvede, přičemž vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 věta první s.ř.s.).

Ze správního spisu soud zjistil, že žalobkyně 1) podala jménem svým i svého nezletilého syna žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR 23. 11. 2012. Je vdaná, její manžel žije již asi 8 let v ČR na základě uděleného mu trvalého pobytu. Žalobkyně zcela jednoznačně uváděla jako důvod odchodu z ... to, že s rodinou svého manžela měla problémy, zejména se strýcem manžela a jeho bratrem, který konzumoval alkohol, urážel ji a slovně ji napadala i matka manžela. Z rodiny manžela prakticky nikdo nepracoval, půjčovali si finanční prostředky od sousedů a věřitelé po žalobkyni chtěli finanční prostředky vrátit. Manželova rodina také chtěla, aby manžel žalobkyně za ně finanční prostředky, které si půjčovali, vrátil. Dělali však dluhy neustále, ty stále více narůstaly. Žalobkyně nechtěla v takové rodině žít, do ČR odjela proto, že chtěla žít se svým manželem, chtěla, aby syn žil se svým otcem, měl klidné rodinné zázemí. Navíc poukazovala na to, že v Kosovu není rovnoprávné postavení žen a v žádném případě se tam nechtěla vrátet.

Tyto důvody odchodu z ... vyplynuly z výpovědi samotné žalobkyně, a to z pohovorů, které s ní byly vedeny.

Podle § 12 zák. č. 325/1999 Sb., o azylu, v platném znění, azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec

- a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
- b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých

politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

Žalobkyně v žádném případě nenaplnuje ust. § 12 písm. a) nebo b) zákona o azylu, neboť žádnou ze skutečností tam uváděných ona sama ani netvrdila, když její potíže v ...byly vysloveně rázu rodinného, kdy měla problémy, které popisovala, s rodinou svého manžela, s nimiž žila v jednom domě, přičemž tyto potíže, jak sama uvedla, nedosahovaly žádné výraznější intenzity, pouze žalobkyni výrazně nevyhovoval způsob života, který tato rodina vedla, když tchýně ji nadávala a urážel ji jak strýc manžela, tak jeho bratr. K žádným fyzickým útokům však nedocházelo, žalobkyně nic takového nezmiňovala, pouze v jednom případě uvedla, že jednou chtěl příbuzný manžela zbít jejího syna, toho však ubránila, takže k žádnému fyzickému napadení ani syna nedošlo. Navíc žalobkyně se vůbec na nikoho neobracela o pomoc, na nikoho ze svého příbuzenstva, ani např. na policii, přes kterou by mohla své problémy, pokud by dosáhly určité intenzity, řešit.

Podle § 13 odst. 1 zákona o azylu, rodinnému příslušníkovi azylanta, jemuž byl udělen azyl podle § 12 nebo § 14, se v případě hodném zvláštního zřetele udělí azyl za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12.

Toto zákonné ustanovení nelze však v žádném případě použít na situaci žalobkyně, neboť její manžel není azylantem, jemuž by byl udělen azyl podle § 12 nebo 14.

Podle § 14 zákona o azylu, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu.

Žádná takováto situace však v případě žalobkyně nenastala, důvodem pro udělení humanitárního azylu v jejím případě by mohl být např. špatný zdravotní stav její nebo jejího syna, nic takového však dle samotného tvrzení žalobkyně 1) není, uvedla, že ona sama i syn jsou zdraví, pokud poukazovala na psychické problémy pramenící z toho, že byla měsíc vězněna v Maďarsku, v tomto směru také nepředložila žádnou zprávu psychologa ani psychiatra, z níž by bylo patrné, že samotná žalobkyně nebo její syn nebo oba mají z nějakých důvodů psychické problémy. To, že žalobkyně je těhotná, není důvodem pro udělení humanitárního azylu, i ohledně svého těhotenství v pohovoru uvedla, že je v 5. měsíci těhotenství, nemá žádné zdravotní problémy.

Podle § 14 a) odst. 1 zákona o azylu doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.

Podle odst. 2 § 14a) za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje

- a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
- b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
- c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
- d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky ČR

V případě žalobkyně by mohla přicházet v úvahu snad pouze vážná újma, mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu. Nic takového však nebylo v případě žalobců prokázáno, ani to žalobkyně netvrdila, přičemž zprávy o situaci v ... byly správním orgánem opatřeny a žalobkyně s nimi byla seznámena a ani při návratu do Kosova, do rodiny manžela nebylo prokázáno, že by s žalobkyní mělo být nelidsky zacházeno, nebo že by ji snad někdo měl mučit nebo trestat. Šlo pouze, dle jejího samotného tvrzení, o jakési „slovní urážky“ ze strany příbuzných jejího manžela, které však nedosáhly žádné výrazné intenzity, alespoň v tomto smyslu nic takového samotná žalobkyně neuváděla.

Podle § 14 b) zákona o azylu rodinného příslušníkovi osoby požívající doplňkové ochrany se v případě hodném zvláštního zřetele udělí doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případech zjištěn důvod pro její udělení.

Ani podmínky ustanovení § 14 b) odst. 1 v případě žalobkyně nebyly naplněny, neboť její manžel není osobou požívající doplňkové ochrany.

Soud tedy dospěl k závěru, že žádné podmínky stanovené v ust. § 12, 13, 14, 14 a) a 14 b) zákona o azylu v případě žalobkyně naplněny nebyly, skutkový stav zjistil žalovaný náležitě, neboť se samotnou žalobkyní, jak bylo již uvedeno shora, byly provedeny dva pohovory, v nich žalobkyně objasnila svou rodinou a osobní situaci i důvody, které ji vedly k opuštění ... těmi byly neshody s rodinou jejího manžela v ... a skutečnost, že chce v ČR legalizovat svůj pobyt, žít zde společně se svým manželem a synem a vytvořit mu klidné rodinné prostředí.

Žaloba tedy důvodná není a proto ji soud dle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně ve věci neměla úspěch, náklady řízení jí proto nebyly přiznány, pokud jde o žalovaného, kromě běžné úřední činnosti žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. ledna 2014

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Marie Šeregelyová